

nu skal foregaa i denne Sag, og som er den fjerde i Røbet af et Aar, maa blive lig med de fem foregaaende, og idet jeg udtaler dette Haab, vil jeg, da denne Sag nu er ved at forlade dette Thing og, som jeg haaber, ikke vil komme mere tilbage, benytte Leiligheden til at takke det høie Thing for, at det har hjulpet os frem i denne Sag.

Tauber: Den Tak, det ærede Medlem nu udtalte, vil han ikke kunne henvende til mig, thi jeg agter at stemme imod dette Forslag, og jeg er i det Hele taget enig med det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i de Grunde, han har anført. Maaſte jeg dog tør supplere, hvad han har sagt i ſaa Henſeende, med den Bemærkning, at den Maade, hvorpaa Jernbanefpørgsmaalene bleve behandlede her i Thinget i Samlingen 1878—79, har hidraget til at aabne Sluſerne for private Lovforſlags Fremkomſt. Naar jeg ſærlig har taget Ordet, er det for at udtale min gjentagne Forundring over, at en Sag ſom den nærværende og de to følgende paa Dagsordenen opførte kunne behandles her i Thinget gjennem alle Behandlinger, uden at den meget ærede Finanzminister har tilſeet. De omfatte Spørgsmaal af den allerførſte finansielle Betydning; de omfatte Bevillinger, ſom for næſte Finansiſaar fuldstændig ville forrykke den Status, hvorefter den ærede Finanzminister har forelagt Finanzloven, og de ville i det Hele faae en ganſke betydelig Indvirkning paa vor finansielle Status. Nærværende Lovforſlag omfatter jo med runde Tal en Bevilling af halvfjerde Million Kr. Af diſſe maa omtrent Halvdelen betragtes ſom en Gave til de Naagjældende, uden at Staten faar Nogetſomhelſt derfor. De Jernbaner, der her er Tale om at erhverve, kunne i det Høieſte anſettes til Halvdelen af Verdien, og Hæften er en Gave til Private. Hvorvidt Statens nærværende finansielle Status kan anſes for at være ſaa gunſtig, at man kan finde det forpæſligt at gjøre en Gave af mellem een til to Millioner til Private, det er et Spørgsmaal, ſom det forekommer mig at være af ſtor Vigtighed at drøfte med den meget ærede Finanzminister. Der er desuden en anden Betragtning, ſom jeg ikke kan tilbageholde, og det er, naar nu Statskaſſen engagerer ſig i et ſaadant Omfang for de følgende Aar, ſom den allerede har gjort ved tidligere vedtagne Baneanlæg, og ſom den nu gjør ved de tre Baner, der her er Tale om, maa det forudsættes, at der fra Regjeringens Side og maaſte ogsaa fra dette Things Side, der jo er mere økonomiſt og mere nøieſeende med Jernbaneanlæg paa denne Side Storebelt end med lignende Anlæg paa den anden Side Storebelt, vil blive reiſt Betænklichkeit ved at gaa ind paa meget paatrængende Baneanlæg paa denne Side af Storebelt. Ogsaa dette er en Grund for mig til at være mod nærværende Lovforſlag, og jeg agter derfor til det Sidſte at

ſtemme imod det. Efter den Stemning, der er, og efter den Maade, hvorpaa Regjeringen har ſillet ſig til Sagen, kan jeg naturligviis ikke vente Andet, end at Lovforſlagets Eſkabne ved den Afstemning, der nu foreſtaar, alt er afgjort; men jeg maa dog endnu tilføie Et, og det er, at jeg betragter denne Sag til en vis Grad ſom en politiſt Forøring til den nærværende Regjering og ſærlig til den nærværende Finanzminister, og til en ſaadan politiſt Forøring agter jeg ikke at være med, ſaa at ogsaa af denne Grund er jeg mod Lovforſlaget.

Scharling: Jeg finder ligesaa lidt idag ſom ved de foregaaende Behandlinger Anledning til at ſtemme for det foreliggende Lovforſlag. Da der imidlertid er Udſigt til, at det vil blive vedtaget her i Salen og ſandſynligviis ogsaa i det andet Thing, ſkal jeg opfordre den høitærede Miniſter til i ſaa Fald at tage den naturlige Konſekvens af diſſe Baners Erhvervelse. Det forekommer mig nemlig, at Statens Kjøb af de her omhandlede Baner kun da kan have en virkelig Interesſe for den, naar de opfattes ſom et Led i en bedre og lettere Forbindelse mellem Nordjylland og Hovedſtaden. En ſaadan vil kunne naaes, naar Frederikſundbanen forlanges ud til Hundested, hvor der jo efter Alles Mening findes ſærdels gunſtige Betingelſer for at tilveiebringe en Havn, der kunde danne Udgangspunktet for en Forbindelse mellem Grenaa og Sjælland. En ſaadan Forbindelſesbane vilde ſormentlig bevirke, at Veien mellem Kjøbenhavn og Randers kunde tilbagelægges i 8 Timer, medens den nærværende Wei over Korsør og Nyborg tager omtrent 13 Timer og Veien over Kallundborg og Narshus omtrent 11 Timer, hvilken ſidſte Forbindelse endda kun er ufuldkommen, da der ikke er daglig Fart. Jeg ſkal derfor opfordre den høitærede Miniſter til, naar diſſe Baner erhverves af Staten, at tage under Overveieſe, om denne Erhvervelse ikke bør finde ſit naturlige Supplement i en Fortſættelſe af Frederikſundbanen og i Tilveiebringelſen af en Dampſtibsforbindelſe mellem Grenaa og Hundested. Naar det af et Par ærede Talere idag er udtalt, at Vedtagelſen af dette Lovforſlag og dem, der ſtaa nærmest derefter paa Dagsordenen, vilde berede Banſteligheder for Vedtagelſen af de to af Regjeringen forelagte Lovforſlag om Dampfarger over Storebelt og Masnedſund, ſaa ſkal jeg heroverfor udtale det Haab, at de idag her foreliggende Lovforſlag ikke maa naae at blive ophjæede til Love, ſør det har viiſt ſig, at de nævnte to Lovforſlag eller ialfald det vigtigſte af dem, det, der angaar Kommunikationen over Storebelt, kan naae at blive endelig gennemført; thi det bør ganſke viſt være Tilfældet, at en ſaadan Hovedforbindelſe for hele Landet bringes i Orden, ſør man gaar til Anlæg af ſaa overveieende lokal Betydning ſom dem, hvorom der idag er Tale.